

Wanna pátsiwadder.

Kellel ei peaks se aunimme „pátsiwadder“ ehk karro mitte tuttarv olema? Paljo innimesi on kül tedda ommas wangi põlwes náinud, wáhhe agga neid, kes tedda ommas táies priusés, metsas on náinud ja veel wáhhem on neid, kes temmaga rind rinna ja hommas hamba vasto tuttarwaks on sanud. Ka iissinenest ei wõi ma sellepolest suremat kita, kui ma ka ommas nores põlwes, pari korda, tedda jahtimes ollen fáinud, agga ilmaški sedda au olnud, temmaga kokko sada; üksainoke kord, se olli Wennemaal úhhes küllas, mis sure metsa áres seisis, páesis üks tantskarro lahti ja jooksis kõige ahhilatega metsa, nenda paljo ollen ma úht wallalist pátsi náinud; temma perremees ja mitto teisa jooksid kül takka járrele, agga kätte ei olle nad tedda mitte ennam sanud. Sellepárrast ei tahha ma siin mitte iissi omma

teadusest, waid seit, mis üks sobber, kes kui párris küt mitto aastad súggawas Wennemaal on ellanud ja nendega seal mõnnel wišil tuttarwust teinud, kõnnelda.

Temma útleb, et se foggoni wõimata on úht metskarro ommas táies ollemises tundma õppida; temma kardab kangeste innimesi ja hoiab, kui nálg tedda lubbab, ennast ikka súggawa metsades pelgus, ka peab temma, kuida sealadsed rahwas útlewad, kangeste innimesete silme kõrtma, sellepárrast tal siis ikka se eissimene töö on, kui ta úhhe innimese kätte saab, kohhe temma peanahka ülle silme tömbab.

Üksi súggise, nende parimise aegas, náhhakse neid seltsikaupa koos ollewad, muido kõnnib pappa-páts ikka üksi ja widab omma aega nenda kuidas juhtub; kangeste peab temma armastama, suri kiwva unnikuse tassuda ja nenda omma jõudo paenutada, ka suurt rõmo peab se tale teggema, kui ta kuškilt mäeotsast kiwva wõib mahha weretada ja kui siis juhtub, et üks kiwvi tee peal teist, ehk veel suremat liggi wõttab, siis peab ta seal jures